

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Добрѣ сте сторили господарю. — Гдѣ е?

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Тукъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Ахъ, тукъ! — Трѣба единъ примѣръ за тѣзи конто ще смѣхъ да ся прѣсмивать еще. Тѣзи прѣстѣпленія отсичать главата която гы измыслева, и рѣжътъ, която гы извършва. — Ахъ! той е тукъ! Искамъ да го видѣхъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Лесно е

[извива]

— Бавтиста

[Вратарѣтъ дохожда]

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Дозволете ми да вы кажѣхъ еще една дума, прѣди да го доведѣтъ. — Кой-то и да бѣде прѣстѣпникъ-тъ, былъ отъ градъ-тъ ви, былъ отъ кѣща-та ви, общайте ми ся въ коронясанъ херцогъ, че не ще го пусните да излезе живъ отъ палатъ-тъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Общамъ ви ся. — Давамъ ви честно слово, чуετε ли госпоже?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Добрѣ. ~~Хе!~~ какъ да не чувамъ? Доведете го сега да го испытамъ азъ самычка! — Боже мой, какво зло съмъ сторила на тѣзи жители, чи мя о-
безчестяватъ до толкози?

ДОНЪ АЛФОНСЪ на вратарѣтъ

Доведете запреній-тъ.

(Голѣмата врата ся отвара, Джена-ро вайза обезоруженъ ме-